

பிள்ளையார் கதை.

உ
கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்
அகத்திய முனிவர் அருளிச் செய்த

பிள்ளையார் கதை.

ஒளவையார் அருளிச்செய்த
விநாயகரகவல்.

பிள்ளையார் கதைக்கு
யாழ்ப்பாணம், இணுவில்,
தணிகைப்புராண உரையாசிரியர்

மஹா வித்துவான்
பொ. அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர்
குமாரரும்,

இயற்றமிழாசிரியருமாகிய
ஸ்ரீமாந் வைத்தியலிங்கபிள்ளை
செய்த

அரும்பதவுரை

ஒங்வு பெற்ற அதிபர், மூதறிஞர்
ஸ்ரீமாந். வை. க. நாதன் அவர்களால்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
(நான்காம் பதிப்பு)

உ
குரு பாதம்

ஆசியுரை

நல்லைத் திருஞானசம்பந்தர் ஆதினம்
இரண்டாவது குரு மகா சந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசார்ய சுவாமிகள்

சைவ செம்மனச் செல்வர்களே!

பிரணவ சொரூபியான விநாயகப் பெருமானுக்கு
நாமாற்றும் கைங்கரியங்கள் எல்லாம் முதல் ஸ்தானம்
வகிப்பன. விழாக்களிலோ, பூஜைகளிலோ, சடங்குகளிலோ
அவருக்கே முதலிடம். குற்றம் பொறுக்காத மற்றைய
மூர்த்திகளும் உண்டு. எமது பிழைகளை எல்லாம் பொறுத்
துக் கருணை கூர்ந்து திருவருள் பாலிக்கும் தெய்வம்
அவர் ஒருவரே. எனவே, அப்பெருமானின் கதையையும்,
அகவலையும் சைவமக்கள் இலகுவில் அறிந்துய்யும் வண்
ணம் உயர் திரு. V. K. நாதன் அவர்கள் பதிப்பித்து வெளி
யிடுவது பாராட்டுக்குரியது. சைவமக்கள் இல்லங்களிலெல்
லாம் இருக்கவேண்டிய நூல் இது. முக்கியமாகச் சைவப்
பிள்ளைகள் கருத்தறிந்து பாராயணம் செய்யவேண்டியது.

வாழ்க சைவம்! வளர்க நற்றமிழ்!!

ஸ்ரீலஸ்ரீ குரு மஹா சந்நிதானம்.

அணிந்துரை

எஸ். சிவலிங்கராஜா M. A.

முதுநிலை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை.

யாழ் / பல்கலைக்கழகம்.

ஈழத்துக்கல்வி, இலக்கிய மரபிலே தமக்கென ஓர் இடத்தை வரித்துக்கொண்டவர் இணுவை அம்பிகைபாகர். ஈழத்து உரையாசிரியப் பாரம்பரியத்திலே அவருக்கு நிலையானதோர் இடமுண்டு. கல்விப்பணியே கடவுட்பணியாகக் கொண்டு வாழ்ந்த இணுவை அம்பிகைபாகர் நாவலர் மரபின் தெட்டர்ச்சியாகவும், வளர்ச்சியாகவும் விளங்கியவர். சி. வை. தாலின் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரமாகி அவருடனிருந்து பதிப்புப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தவர். உ. வே. சா. வின் என்சரித்திரத்திலே இடம்பெற்றவர்.

அம்பிகைபாகர் தணிகைப்புராணத்திற்குச் சிறந்த வேர் உரை எழுதியவர். அம்பிகைபாகரின் குடும்பத்திற்குத் தமிழ்ப்புலமை பரம்பரைச் சொத்து. அம்பிகைபாகரின் குமாரர் ஸ்ரீமத் வைத்தியலிங்கபிள்ளை அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த பிள்ளையார் கதைக்கு ஓர் அரும்பதவுரை எழுதியுள்ளார். உரையாசிரியரின் குமாரர் வை. க. நாதன் இதன் மூன்றாம் பதிப்பை 1950 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார். இப்போது அவ்வுரை நான்காம் பதிப்பாக வெளிவருகின்றது.

பிள்ளையார் கதை, பிள்ளையார் புராணம் முதலிய நூல்கள் இன்று கிடைப்பது மிகவும் அருமை.

தமிழர்தம் கலை இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் கோயிற் பண்பாடோடொட்டியே வளர்ந்து வந்துள்ளன. தமிழர் சிற்பம், சித்திரம், சங்கீதம் முதலிய நுண்கலைகள் எல்லாம் ஆலயச்சூழலிலேயே வாழ்வுபெற்றன.

ஈழத்து உரையாசிரியப் பாரம்பரியத்தை நுணுகி ஆராயும் பொழுது, பெரும்பாலான உரைகள் கோயில் சமயத் தேவைகளினடியாகவே எழுந்துள்ளமைய அவதானிக்கமுடிகின்றது. இந்தவகையிலே கந்தபுராணம், திருவாதவூரர் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், ஏகாதசீப் புராணம், பிள்ளையார் புராணம், முதலியவற்றை உதாரணமாகச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

ஸ்ரீமத் வைத்தியலிங்க பிள்ளையவர்களும் பிள்ளையார் விரதம் நோற்கும் 'விரதகாரர்களும்' நன்கு இலகுவாகப் படித்து விளங்கக்கூடியதாகப் பிள்ளையார் கதைக்கு ஓர் அரும்பதவுரை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். பிள்ளையார் நோன்பு நோற்பவர்கள் நோன்பு நாட்களிற் பிள்ளையார் கதையைப் பாராயணம் செய்வது வழக்கம். பாராயணம் செய்வோரும், பிறரும் 'பயன்' பெற அரும்பதவுரை உதவும்.

பிள்ளையார் கதைக்கு ஸ்ரீமத் வைத்தியலிங்கபிள்ளை எழுதிய அரும்பதவுரையோடு ஓளவையார் எழுதிய விநாயகர் அகவலையும் சேர்த்து 1950ஆம் ஆண்டு உரை ஆசிரியரின் குமாரர் வை. க. நாதன் அவர்கள் மூன்றாம் பதிப்பாக வெளியிட்டார்கள்.

சைவ நன்மக்களாயினர் நன்கு பயன்பெறும் பொருட்டு இப்போது நான்காம் பதிப்பு வெளிவருகின்றது. "தொன்மை மறவேல்" என்ற நீதிமொழியைச் சிரமேற் கொள்ளும் இக்குடும்பத்தினர் பிள்ளையார் கதையை அரும்பதவுரையுடன் அச்சிடுவதை மனமுடந்து பாராட்டுகிறோம்.

தமிழ்த்துறை.

எஸ். சிவலிங்கராஜா.

12 - 01 - 1994.

உ

புத்தமணி, க. சு. நவந்தகிருஷ்ண பாரதி
அவர்கள் அளித்த

சிறப்புப்பாயிரம்

மகத்தியல் தெளிந்த அகத்தியன் இயற்றிய
வள்ளியார் இளவலை மருவப் புரிந்த
பிள்ளையார் கதையொடு தெள்ளுகவை யாழினும்
குழலினு மினிய மழலையங் குழவியும்
முழுதுணர் புலமை பழகுதமிழ் வாணரும்
ஒருங்குவந் தோம்பும் அருங்கவிச் செல்வி
எவ்வ மகற்றி இன்பவாழ் வுய்க்கும்
அவ்வை பாடி அருள்வரை மேவிய
செவ்விய விநாயகர் திவ்விய அகவலை,
வருகிரு முறையொடு திருநெறிக் காட்சியும்
மருவிய மாட்சியும் மன்னுபே ராசான்
நுணுகொண் பொருள்வள நுவற்சிசெறி தணிகைப்
புராணந் தனக்கோர் புவியெலாம் போற்ற
ஆய்ந்துரை கண்ட தோய்ந்ததமிழ் வள்ளலாம்
அம்பிகை பாகனார்க் கம்புலிக் கின்புசெய்
முத்த மகனாம் கீர்த்தி யொடுதித்த
பன்னும் புலமைப் பொன்னம் பலவேள்
முன்னம் பதித்து நன்னயஞ் செய்தனன்,
மற்றவன் இளவலா உற்றநற் புலமை
மயக்கற நிரம்பிய இயற்றமிழ் ஆசான்
கவைக்கவிக் குளந்தரும் வைத்திய லிங்கமன்
குலமுறைப் பாடியே நலமுற ஆய்ந்து

வாய்ந்ததோ ருரையைத் தோய்ந்தனன் கண்டே...
 இரண்டாம் பதிப்பா இம்பர்க் கீந்தனன்,
 முரண்பா டிலாத அரண்சேர் பண்பினன்
 தவமுறை யொழுகும் சிவநெறிக் கன்பினன்
 விழுத்தகை மேவிய பழுத்த புலமையன்
 இங்கித வைத்திய லிங்கஅல் வள்ளல்தன்
 நடை மணியாகிய கொடைமணி யாவோன்
 சேமஞ்சால் கதிர் காம நாதன்
 பகரு மவற்றின் மூன்றும் பதிப்பும்
 பதித்துலவாப் புகழ் படைத் தனன்
 மதித்துல குவந்து மாண்புபெறற் பொருட்டே

முகவுரை

பொற்புறு மினுவைக் கற்பகக் களிற்றின்
 நற்பத நனிமலர் நாளும்
 அன்பொடு வணங்குவ னரும்பொருள் குறித்தே
 தாமரைத் தலையிற் காமுத விருந்த
 மாமறைத் தலைவி யென்மனத் தகத்தாளே
 அம்பிகை பாசனடி மலர் பரவுதாஉம்
 செம்பொருண் ஞானங் சேருதற் பெருடே.

பிள்ளையார் கதை, விநாயகரகவல் என்னும் இவ்
 விரண்டும் மனந்துயராய், இறைவனருள் கைகூடப் பெற்ற
 மகத்துவமிகுந்த அகத்திய முனிவராலும், ஔவையாராலும்
 அருளிச் செய்யப் பெற்றுப் பண்டைக் காலந் தொடங்கிச்
 சைவ நன்மக்களாற் போற்றிப் பாராயணம்செய்யப் பெற்று
 வருகின்றன.

இவற்றுள் பிள்ளையார் கதை விநாயகக் கடவுளின்
 திருவருட் பிரசாதத்தைத் தெள்ளிதின் விளக்குவதோடு
 சொன்னயம், பொருளையங்களாற் பொலிந்து இன்னோசை
 முதலியவற்றான் மலிந்து பாராயணம் பண்ணுவோருக்குப்
 பக்தி வைராக்கியத்தை ஊட்டுவதிற் சிறந்தது.

விநாயகரகவல் தத்துவ ஞானங்களை மிக எடுத்துப்
 போதிப்பதாய், சரியையாதி நாற்பாதங்களையுஞ் சுருங்கச்
 சொல்லுவதாய், வேதாந்த சித்தாந்த சமரசத்தை நன்கு
 தெரிவிப்பது.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடன் சேரமான் பெருமாள்
 நாயனார் கைலைக்குச் செல்லும் போது ஔவையாரை
 நினைக்க அதனை ஞானநோக்கால் உணர்ந்த ஔவையார்,
 என்றும் விநாயகபூசை செய்பவர் அன்றும் அதனை விரைந்து
 செய்தாராக, அதனைத் திருவுளத்துணர்ந்த விநாயகக்

கடவுள், “ஔவையே, நின் பூசையை முறைப்படி செய் உன்னை யாம் அவர்களுக்கு முன் கைலைக்குச் செல்லுவான் விடுகின்றா” மென்று திருவாய் மலர்ந்தருளின கேட்ட ஔவையார் ‘சீதக்களப்’ வென்னும் இத்திருவகவலைப் பாடி விநாயகப்பிரானைப் பூசிக்க அப்பெருமான் தமது திருக்கரத் தாற்றுக்கிக் கைலை மலையில் விடுத்தருளினார் என்பர்.

இங்ஙனமாக, இத்திருவகவலிரண்டுந் தோலா நாவின் மேலோர்களாகிய இவ்விரு தெய்வப் புலமையாளர்களாலும் அருளிச் செய்யப் பெற்றுப் பாராயணம் செய்யப்பட்டு வந்தனவேயெனின் இவற்றின் பெருமை எத்தன்மைத் தென்பதை அறிஞர்கள் நன்குணர்வார்கள்.

இவ்வாறாய் பெருமை வாய்ந்த இத்திருவகவலி ரண்டினையும் கிடைத்த எட்டுப் பிரதிகளைக் கொண்டு வழிக் களைந்து சென்ற விரோதி வருடத்தில் எ ம து மூத்த ச கோ த ர ர் யீ ம த் அ. பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்கள் அச்சிட்டு வெளியிட்டார்கள்.

இப் பிள்ளையார் கதைக்கு ஒரு அரும்பதவுரை எழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தின் இதனைப் பாராயணம் பண்ணு வோர்க்கும் பிறர்க்கும் பெரிதும் பயன்படுமெனப் பலரும் அபிப்பிராயப்பட்டமையின் இதற்கு ஒரு அரும்பதவுரை எழுதி அச்சிட்டு வெளியிடத் துணிந்தேன்.

இவ் வரும்பதவுரை கல்வியறிவானான்றமைந்த பெரி யோர்கள் திரு நோக்கில் அகப்பட்டுத் திருத்த முறு வரையும் பூரண முடையதல்ல என்பதே எனது அபிப்பிராயம்.

இதனை அச்சிடுதற்கு வருஞ் செலவில் ஒரு பாகத் தைத்தாம் தருவதாக வாக்களித்துத் தந்துதிய மாதகல் யீமத், கா, சதாசிவக்குருக்கள் அவர்களுடைய நன்றி என்றும் மறக்கப்படுவ தொன்றன்று.

இலுவில்

இங்ஙனம்

இராட்சத னு கார்த்திகை மீ

அ. க. வை.

உ

இயற்றமிழ் ஆசிரியர் ஸ்ரீமத். அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்கள்

வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்.

சேனிணுமிவிய செந்தமிழ்ச் சிவநெறிக்கு ஆக்கமும் பெருமையும் தந்தவர்களில் பெருமதிப்புக்கு உரியவர் இணுவையூர், இயற்றமிழாசிரியர் ஸ்ரீமத் அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்கள். ஈழவள நன்னாட்டின் நடுநகராக விளங்கும் இணையிலி என்ற காரண நாமங்கொண்ட இணுவை மாநகரில், தென்றமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்து ஆதியில் குடியேறியவரும் திருக்கோவலூரிலிருந்து வந்த ஆதிக்க வேளான் குலதிலகரும்மாகிய பேராயிரவர் வழிவந்த பெருமரபைச் சார்ந்தவரும் இணுவை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் தாபகரும் தருமபரிபாலகரும் தணிகைப்புராண உரையாசிரியரும் ஆகிய மகாவித்துவான் பொ அம்பிகைபாக உபாத்தியாயரின் புத்திரனுமாக உதித்தவர் இயற்றமிழாசிரியர் திரு அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளையாவர்கள்.

நீதிபதி ஸ்ரீமாந் கு. கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் பாடிய கலித்துறை

“பேராயிர முனையான் சாமிணுவை பிழங்க வரும்
சீரான் மிகுத்தவன் அம்பிகைபாகன் செழுந் தமிழ்நூல்
ஆராய்ந் தறிந்தவன் பாலனைப் பண்டிதன் ஆக்கி
வைத்தோன்
நேரார் தணிகைப் புராணக்கு நல்லுரை நேர்ந்தனவே”

என்னும் சிறப்புப்பாயிரம் இவ்வரலாற்றை வலியுறுத்தும் பாலன் எனக்குறிக்கப்பட்டவர் ஸ்ரீமாந் அ. க. இளைய தம்பி அவர்கள்.

இணுவை பொன்னம்பலம் - கதிர்காமம் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட மகாவித்துவான் அம்பிகைபாகர் அவர்களுக்கும் பார்பதிப்பிள்ளை அம்மையாருக்கும் புத்திரனாகத் தோன்றிய திகதி 11 - 09 - 1876. இவருக்கு சகோதரர்களாக வந்த திரு அ. க. பொன்னம்பலம், திரு அ. க. இளையதம்பி, பாரதி அ. க. சபாபதிப்பிள்ளை ஆகிய மூவரும் தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் புலமை கொண்டவர்கள். திரு பொன்னம்பலம் தமிழ் நாட்டில் நாகபட்டணம் புகையிரத நிலையத்தில் சிலகாலம் கடமையாற்றினார். சென்னை சர்வகலாசாலையில் உயர்கல்வி பயின்றவர். திரு அ. க. இளையதம்பி அவர்கள் யாழ் / இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியராக நீண்டகாலம் சேவை புரிந்தார். திரு அ. க. வைத்தியலிங்கப்பிள்ளை அவர்களுக்கு இயற்றமிழ் ஆசிரியர் பட்டமும் திரு அ. க. சபாபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்குப் பாரதிப் பட்டமும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரகாச மகாவித்தியாலய முன்னாள் அதிபரும் முகாமையாளருமாக இருந்த ஸ்ரீமத் த கயிலாசபிள்ளை தலைமையிலான யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் வழங்கி பாராட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது. அக்காலத்தில் பிரதம பரீட்சகரும், தலைமைப் பேராசானுமாக இருந்தவர் சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் மரபில், இணுவீனில் சைவமும் தமிழும் வளர்த்த பெரியார்களான திரு அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர் அவர்களும் சிவஸ்ரீ நடராசக் குருக்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். முன்னவர் தணிகைப்புராண உரையாசிரியர் பின்னவர் சிவஞான சித்தியார் உரையாசிரியர். இவ்விரு பேராசான்களிடமும் முறைமையாகத் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் நிகண்டு முதலாய தொன்னூல் களையும், நன்னூல், தொல்காப்பியம் முதலிய இந்நூல்களுடன்

வடமொழியையும் கற்றுத் தேறிய பெருமைக்குரியவர் திரு அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்கள். இவர், உரிய மணப்பருவம் அடைந்ததும் இணுவில் ஸ்ரீ பரராசசேகரப் பிள்ளையார் கோவில் தரும பரிபாலகருள் ஒருவராகிய மயிலர் ஆறுமுகத்தின் சிரேஷ்ட புத்திரி செல்லம்மாவை திருமணம் செய்து இல்லறமே நல்லறமாக வாழ்ந்தவர். சுருங்கச் சொல்லின், சடையனாருக்கு ஒரு இசைஞானியார் வாய்த்தது போல திரு அ. க வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்களது சமய அனுஷ்டானங்கள் கல்வி மேம்பாடுகளுக்கு ஆதாரமாக அமைந்தவர் திருமதி செல்லம்மா வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்கள். அவரது சிறந்த பண்பாடு விருந்தோம்பல் ஆகும். எனக்கும் என் சகோதரர்களான பண்டிதர். இ. இராசலிங்கம், அஞ்சல் அதிபர் திரு இ. இராசரத்தினம், வடமாநிலக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு இராசந்தரலிங்கம் ஆகிய மூவருக்கும் வித்தியா குருவாக, எழுத்தறிவித்த இறைவனாக விளங்கியவர் திரு அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்கள் எங்களுக்கு மட்டுமல்ல இணுவை மாநகரில் தலைசிறந்த அறிஞர்களுக்கெல்லாம் உறுதுணையாக இருந்து 12-10-1942ல் சிவபதம் எய்தும் வரை சைவத் தொண்டும் தமிழ்த் தொண்டும் ஆற்றிவந்தவர். அது மட்டுமல்ல. தந்தையார் நின்ற மெய்ந் நெறியில் தானும் நின்று சிவபூசை எழுந்தருளச் செய்து மரணபரியந்தம் மெய்ஞானாசாரியராக வாழ்ந்து அந்த நெறியிலே தன் முதல் மைந்தனாக மூதறிஞர் திரு வை. கதிர்காமநாதன் அவர்களையும், மற்றும் அதிபர் திரு வை. சுப்பிரமணியசிவம் அவர்களையும் கல்வி அமைச்சில் நிர்வாக அதிகாரியாகக் கடமை ஆற்றியவரும் 'உதயம்' என்னும் இலக்கிய சஞ்சிகையின் கௌரவ ஆசிரியரும் எழுத்தாளருமான இணைய மைந்தன் திரு வை. அநவரதவிநாயகமூர்த்தி அவர்களையும் லோகோபகாரிகளாக வாழ்வித்தபெருமைக்கும் பாத்திரராக அமைந்தவர் இயற்றமிழாசிரியர் திரு அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்கள். அவரது சிபார்சின் பேரில்

வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்

அண்ணர் பண்டிதர் இ. இராசலிங்கம் அவர்கள் இணுவைச் சைவப்பிரகாச மகா வித்தியாலய அதிபராக நியமிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீமத். அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளையவர்கள் தென் றமிழ் நாட்டில் அவர் வாழ்ந்த காலத்துப் புகழொடு விளங்கிய மஹாமஹோ உபாத்தியாயர் தாக்ஷிணாத்திய கலாநிதி. டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களுடன் உழுவலன்பு பூண்டிருந்தார். தந்தையாரான மகா வித்து வான் அம்பிகைபாகர் அவர்கள், ராஃபகதூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களோடு சேர்ந்து ஏட்டுச் சுவடி யிலிருந்த நூல்களை அச்சுவாகனம் ஏற்ற உதவிய தன்மை போலத் தொன்மை வாய்ந்த பழைய சுவடிகளிலிருந்த நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதில் டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களுக்கு உபகாரியாக இருந்தார். அக் காலத்து, சுவாமி வேதாசலம், சோமசுந்தரபாரதியார். ரா. ராகவையங்கார், சுன்னாகம் ஸ்ரீ. அ. குமாரசாமிப் புலவர் போன்ற பெரிய கல்விமான்களது தொடர்பும் உசரத்துணையும் திரு அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர் களுக்கு இருந்து வந்தது. மேலும் அவர் செய்யுள் இயற்றும் வன்மையுடையவர். அத்துடன் புராணங்களுக்கு விரிவுரை கூறும் ஆற்றல் பெற்றவர். 'செந்தமிழ்' 'ஞானசாகரம்' இந்து சாதனம் 'ஆத்மபோதினி' 'குரு சந்திரோதயம்' ஞானப்பிர காசம் முதலிய பத்திரிகைகள் வாயிவாக பற்பல அரிய விஷ யங்களை எழுதி வெளிப்படுத்தியவர். சைவ சித்தாந்த சமா ஐப் பிரசாரகர்களுள் ஒருவராக இருந்தவர். உரை எழுதுவ திலும் சிறந்து விளங்கினார். இணுவை மாநகரில் பெருங் கோயில் என அழைக்கப்படும், கல்யாண வேலவருக்கு ஓர் ஊஞ்சல் பிரபந்தம் பாடியுள்ளார். குறித்த கல்யாண வேலவர் திருஊஞ்சல் ஆண்டு தோறும் ரதோற்சவத்தில் மடாலய ஆராதனை வேளை ஒதி வரப்படுகிறது. இந் நூலுக்கு அணிந்துரையாக டாக்டர். உ. வே. சாமி

நாலையர் அவர்கள் சிறப்புப்பாயிரம் உபகரித்துள்ளார். அப்பாடல் வருமாறு:

“பாமேவு தமிழ்த் தெய்வமாயிசெவ் வேற்றடைக்கைப்
 பரமன் மீது
 தாமேவு பேரன்பிற் கவை மேவு மூசலொன்று சொற்
 றிட்பானாற்
 காமேவு மினுவிவனி கலனாமம் ரிகைபகக் கவிஞன்
 முன்செய்
 பு மேவு தவப் பயனும் வைத்தியலிங்கப் பெயர்
 கொள்புலமை யோனே”

திரு அ. க வைத்தியலிங்க உபாத்தியாயரவர்கள் இணுவில் பரராச சேகரப் பிள்ளையாரையும் இணுவில் கல்யாண வேலவரையும் உபாசனா மூர்த்தியாகக் கொண்டவர்கள். சிவலிங்க பூசை செய்து விசேட தீக்ஷையும் பெற்றவர். ஆலய வழிபாடு செய்வது ஒரு போதும் தவறாதவர். சைவசித்தாந்த நூற் பரவையில் அனுபவமுள்ளவர். நாவலர் காட்டிய நன்னெறி நின்று இணுவையில் சைவமும் தமிழும் வளர்த்தவர். குரு சந்தான பரம்பரையாகவே தனக்குப் பின் தனது மக்களையும் அந்நெறிநிற்கச் செய்தவர்கள். அவரது ஏக புத்திரி திருமதி தையல்நாயகி நடராசா அவர்களுக்கு வண்ணைச் சிவன் அம்பிகையின் நாமகரணம் சூட்டி விவாகமாகும் முன்னரே 1938ல் பிரவேச பண்டித பரீட்சையிலும் தமிழ் ஆசிரியர் பயிற்சியிலும் சித்தியடையச் செய்தவர்கள். மக்களுள் முதன் மைந்தனாக திரு அ. க. வை. கதிர்காமநாதன் அவர்களைத் தனக்கு பின் இணுவைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு அதிபராக்கி ஒய்வு பெற்றவர். நாவலர் சீட பரம்பரையினர் அந்த உரிமைப் பாட்டிலே தான் நாவலர் சைவப்பிரகாச மகா வித்தியாலய அதிபராக

எனக்கு நியமனம் வழங்கப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதும், 'பிள்ளையார் கதை' என்னும் நூலின் நான்காவது பதிப்பு வெளியிடுவதை அறிந்து இந்நூலின் உரையாசிரியர் ஸ்ரீமத். அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கத்தை எனது காணிக்கையாக அளித்து உதவுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன் இப்பணி சிறக்க விநாயகப் பெருமான் பாத கமலங்களை வாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

வணக்கம்

இங்ஙனம்

இ. திருநாவுக்கரசு

(பண்டிதர், வித்துவான், சைவப்புலவர்)

தலைவர்: இணுவில் கந்தசுவாமி கோயில்

தர்மகர்த்தா சபை

தலைவர்: அகில இலங்கைச் சைவப்

புலவர் சங்கம்

இணுவில்

25 - 12 - 1993.

உ

கணபதி துணை

பதிப்புரை

மும் மதத்த னென்றொரு பெயர் தனக்கு மொய் கூந்தற்
கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடிக் கொடிச்சியை யிலவேற்
கைம் மலர்த்தனி யிள வற்குங் கஃறெனுங் கானத்
தம்ம முந்துபுக் குறுத்தவ னடி மலர் பனிவாம்.

(தணிகைப்புராணம்)

ஸ்ரீ பரராச சேகரப் பிள்ளையார் திருவருளால்,
'பிள்ளையார் கதை' 'விநாயகர் அகவல்' என்னும் இவ்விரு
நூல்களும் நான்காவது பதிப்பாக வெளியிடப்படுகின்றன.
முன்னுள்ள பிரதிகள் யாவும் செலவாயினமையின் பல
அன்பர்கள் வேண்டுகோட்டு இணங்கி இந்நூலை வெளியி
டத் துணிந்தேன். என் முதுமை காரணமாக, அதனைத்
தான் செய்வதாகக் கூறி எனது சகோதரர் ஸ்ரீ வை. அ.
மூர்த்தி அவர்கள் துணிந்தார்கள். அவருடைய முயற்சி
யால் இஃது வெளிவரப் பிள்ளையார் கருணை பாலிப்பராக

“துன்பமுற வரீனும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை”

என்ற பொய்யில் புலவன் வாய்மொழியைச் சிர
மேற்றாங்கி எனது பேரனார் மஹா வித்துவான் ஸ்ரீ மாந்
பொ. அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர் எழுதிய தணிகைப்
புராண உரையை சிதையவிடாது இயன்ற வரையில் பதிப்
பித்து அறிஞர் உலகிற்கு அளிக்க விரும்புகின்றேன். இது
வும் திருவருட்செயல்.

இப்பிள்ளையார் கதைப் பதிப்புக்கு, நல்லை குரு
மஹா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக ஞான

சம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள் ஆசிரியரை வழங்கியமை போற்றற்குரியதாகும். குரு மூர்த்திகளுக்கு எனது உளங் கனிந்த அன்பையும் வணக்கத்தையும் சமர்ப்பிக்கின்றேன். மேலும், சொல்வளம் பழுத்த நல்விசைக் கவிஞனும் அற நெறி பிறழாத் திருவுடையந்தணர் சிகாமணியுமாகிய பண்டிதமணி க. சு. நவந்த கிருஷ்ண பாரதியாரவர்களும் சிறப்புப்பாயிரம் அளித்த பெருங்கருணைத் திறத்திற்காக அப் பெருந்தகையாளருக்கு யான் என்றும் கடமைப் பட்டுள்ளேன். இன்னும் இந்நூலுக்குக் கைம்மாறு கருதாது அணிந்துரை எழுதி உதவிய, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறை முது நிலை விரிவுரையாளர் ஸ்ரீமாத். எஸ். சிவ லிங்கராஜா (எம். ஏ) அவர்கள் பரோபகார சிந்தைக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றியறிதலைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். மேலும் எனது தந்தையாரின் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தை எழுதி உதவிய அவர் மாணவனும் எனது மாணாக்கனும் ஸ்ரீ இராமுப்பிள்ளை அவர்கள் சற்புத்திரனும் பல்கலைக் குரிசிலுமாகிய திருத்திகழும் நாவுக்கரசு அவர்களுக்கும் எனது பாராட்டைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இறுதியாக, இந்நூலினை அச்சிடுவதற்கு வசதியாக பிள்ளையார் கதை, விநாயகர் அகவல், அரும்பதவுரை மற்றும் ஆசிரியரை, அணிந்துரை முதலியவற்றை தட்டச்சில் பிரதிகள் செய்து உதவிய புலவரும் பிரசித்த நொத்தாரிகு மான திருநெல்வேலி திரு ச. தங்கமா மயிலோன் அவர்களுக்கும், இந்நூலைப் பிழையற அச்சேற்றி மிகவும் குறுகிய காலத்தில் யரவரும் போற்றும் வண்ணம் அழகாக அமைத்துத்தந்த ஸ்ரீ சாயி அச்சகத்தாருக்கும் எனது மனப் பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கப் பெரிதும் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

இணுவில்
26 - 02 - 94.

இளைப்பாறிய அதிபர், முதுநிலை,
ஸ்ரீமாத். வை. க. நாதன்
அவர்கள்.

கலைபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த பிள்ளையார் கதை

காப்பு

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் — உருவாக்கும்
ஆதலால் வாறொரு மாளை முகத்தோனைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

கதை

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனறரு குடுமித்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
சந்த மும்மதக் கடவுடன் கதையினைச்
செந்தமிழ் வகையாற் றெளிவுறச் செப்பினன்
மந்திர கிரியில் வடபா லாங்கோர் 5
இந்துதவழ் சோலை யிராசமா நகரியில்
அந்தண னொருவனு மாயிழை யொருத்தியுஞ்
சந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுளா லயழங் கடிமலர்ப் பொய்கையுந்
தடமணிப் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப் 10
புதல்வரைப் பெறுவரம் புக்கெமக் கருளென
மதர்விழி பாகலை வணங்கிநின் றேத்த

- மற்றவர் புரிந்திடு மாதவங் கண்டு
 சிற்றிடை யுமையாள் சிவனடி வணங்கிப்
 பொற்சிவை வளைத்துப் புரமெரிப் படுத்த 15
 பரனே யன்பர் பழவினை யறுக்கும்
 அரனே மறையவர்க் கருள்புரிந் திடுகென
 நச்சுவேல் விழியாய் நங்குடிப் புதல்வர்
 இச்சகத் திவர்தமக் கில்லை யென்றலும்
 அம்பிகை மனந்தளர்ந் தருவினை யறுக்குந் 20
 தம்பி ராந்திருச் சரணம் வணங்கி
 நம்பினோற் றுலைந்தார் நாயேன் பொருட்டால்
 எம்பிரா னேயிவர்க் கின்னருள் புரிகென
 மறுத்துமை யுரைத்த மாற்றம் பொருமந்
 கறுத்த வுளத்தொடு கெளரியை நோக்கிப் 25
 பேதாய் நீபோய்ப் பிறவென மொழியக்
 காதார் விழியாள் கையற வெய்தி
 உருக்குநின் னைந்தெழுத் தோதா தொழியாக்
 கருக்குழி வீழக் கடவதோ வென்று
 திருத்தாள் வணங்கிச் சிற்றடி யேன்பிழை 30
 அருத்தா நீபொறுத் தருளென மொழியத்
 தேங்கமழ் சடையோன் சிறிதே முறுவல்செய்
 தாங்குறு துணையா யணுகுவம் யாமென
 மீதார் செல்வத்து விண்ணோர் பயந்த
 மாதாங் கொல்லென மாத ராகி 35
 ஆர்கலி ஞால மழகுடன் றழைப்பச்
 சீர்மனி குழலி திருவயி னுதித்துப்
 பாவை சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற வியல்பின ளாகி
 றயாண் டளவுமை யாடி வளர்ந்தபின் 40

எய்தா மகிழ்வுபெற் றீன்ற வியல்பினர்
 மானிட மறையோற்கு வதுவை சூட்ட
 வாணுத றன்னை மகிழ்வுடன் கேட்கப்
 பிறப்பிறப் பில்லாப் பெரியோற் கல்ல
 தறத்தகு வதுவைக் கணுகலன் யானென 45
 மற்றவன் றன்னை மணமுற வெய்துதல்
 பொற்றொடி மடந்தைநிற் கரிதெனப் புகல
 அருந்தவ முயற்சியா லணுகுவன் யானெனத்
 திருந்து நல்லறஞ் சீர்பெற வமைத்து
 மணிமதுக் கமல மலர்த்தடங் குறுகி 50
 அணிமலர்க் குழலி யருந்தவம் புரிய
 அரிவைத னருந்தவ மறிகுவன் யானென்
 இவரு மறியா விமையவர் பெருமான்
 மான்மழு வேந்தும் வண்ணம தொழித்து
 மானிட யோகி மறையவ னாகிக் 55
 சூடைதண் டுடன்கிழக் கோலங் கொண்டு
 மடமயி றவம்புரி வானியிற் குறுகித்
 தண்ணறுங் கூந்தற் றையலை நோக்கிப்
 பண்ணுந் தவமென் பயன்வேண்டி யென்னக்
 கொன்றையஞ் சடையனைக் கூடவென் றுரைக்க 60
 நன்றென நகைத்து நான்மறை யாளன்
 உடுப்பது கோவண மடுப்பது கூடலை
 எடுப்பது மழுமா னேறுவ தெருது
 பாம்பு மெலும்பும் பலகலன் மாலையுஞ்
 சாம்பரு மணிந்து தலையோ டேந்திப் 65
 பிச்சைகொண் டுழலும் பிஞ்ஞுகன் றன்னை
 நச்சிநீ செய்தவ நகைதரு நாழனைக்
 சுடிமணம் புரியக் கருதிலந் தனம்பகந்

தொடியணி மடந்தைநிற் கிதுவோ துணிவெனப்
 பூங்கொடி யருந்தவம் பூகரன் விலக்க 70
 ஆங்*வ னுணமுற் றயன்மனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுத லொழிகென வணங்கிநின் றேத்திச்
 சிந்துர வாணுதற் றெரிவைய ரவர்தாந்
 தந்தைதர யீருந்த தடமனை குறுகி 75
 வாலிக் கரையில் வந்தொரு மறையவன்
 பாவைதன் செய்கையைப் பாற்றினு னென்றலுந்
 தாடொழு தடிகளைத் தருதிரிவ் விடையெனத்
 தோடலர் கமலத் தொடைமறை முனிவனை
 மாடக யாழ்மொழி மங்கையர் கூடி 80
 நீடிய புகழோய் நீயெழுந் தருள்கென
 மைம்மலர்க் குழனி வந்திதமை யழைக்கின்
 அம்மனை புகுவனென் றந்தணன் கூறப்
 பொற்செழுடி நீபோய்ப் பொய்கையி னின்ற
 நற்றவ முனியை நடத்திக் கொணர்கெனச் 85
 சிற்றிடை மடந்தை சீறின ளாகி
 மற்றம் மாதர் மதிமுக நோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணாடை நிமலனுக் கல்லதென்
 பொற்பமர் கொங்கை பொருந்துத லரிதென
 மணமிடா தொழியினு மாதவ முனியை 90
 இணையடி தொழுநீட லுலகிய லாமெனத்
 தந்தையுந் தாயுந் தாழ்ந்துநின் றுரைப்பச்
 சிந்தை கரைந்து சீறுத லொழிந்து
 தாய்சொன் மறுத்தல் பாவமென் றஞ்சி
 நாயகி யதற்கு நன்றென விசைந்தே 95
 ஆயிழை மடந்தை அவனெதிர் சென்று

சேயிதழ்த் தாமரைச் சீறடி பணிந்து
 மற்றவன் றன்னை மனையிற் கொணர்ந்தபின்
 பொற்பமர் பலகையிற் பொலிவுற விருத்தி
 வண்ணப் பரிபுர மலரடி யவற்கங் 100
 கெண்ணெய்க் காப்புடன் இயைந்தன சாத்தி
 மஞ்சன மாட்டி மணித்துகில் புனைந்து
 விஞ்சிய தவிசின் மேற்பட விருத்தி
 ஆடகப் பெருங்கலத் தறுசுவை யடிசில்
 சூடகக் கையார் துலங்கப் படைக்க 105
 அந்தண னமுதுசெய் தருளிய பின்னர்ச்
 சந்தனங் குங்குமஞ் சாந்தொடு பனிநீர்
 இந்தன நுதலார் இயல்புடன் கொணர்ந்து
 செந்துவர் மேனியிற் றிகழச் சாத்திச்
 செவ்வந்தி செண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு 110
 திவ்விய பிறவுந் திருமுடி சாத்தித்
 தக்கோ லத்தொடு சாதிக் காயுங்
 கர்ப்பூ ரத்தொடு கலந்தவெள் ளடைகாய்
 ஒள்ளிய பலவு முவந்துடன் வைத்து
 வள்ளினுண் ணிடையார் வணங்கி நின்றபின் 115
 ஆங்கவ ரருத்திகண் டகமிக மகிழ்ந்து
 பூங்கொடிக் கினியருள் புரிசுவன் யானெனக்
 கற்றைச் சடையங் கங்கையும் மதியமும்
 நெற்றியி னயனமும் நீல கண்டமுங்
 கரமிரு நான்குங் சுன்றுமான் மழுவும் 120
 உரசுகங் கணமு மொப்பிடற் கரிய
 பவள மேனியிற் பாங்குற வணிந்த
 தவளவெண் ணீறுந் தயங்குமுந் நூலுங்
 கோவண விடையிற் கொடுஞ்சின வேங்குகையின்

- பூவண மான புலித்தோ லுடையும் 125
 ஏழை யடியா ரெழுபிறப் பறுக்குந்
 தாளிடைச் சிலம்புஞ் சதுர்மறைச் சிலம்பும்
 மாலயன் றேடியுங் காணு வடிவும்
 பாலினன் மொழிக்குப் பரிந்து காட்டலுந்
 தாமக் குழலி தனைப்பயந் தவர்கள் 130
 ஏழுந் றூர்களி னெழுமடி மகிழ்ந்து
 பாவையைப் பெற்றுப் பயன்பெற் றேமெனக்
 காவண மிடடுக் காலுறப் புனைந்து
 பஞ்சினும் பட்டிலும் பழுதற விதானித்து
 மஞ்சுகூழ் கூட மதில்வாயி லெங்கணுந் 135
 தோரண நாட்டித் துகிற்கொடி யெடுத்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துச்
 கரும்புங் கழுகுங் கதலியும் நிரைத்துக்
 குரும்பையந் தனத்தியைக் கோலஞ் செய்து
 சங்கர னெங்கள் தார்குழல் தனக்கு 140
 மங்கல நூணிடு மணநா லின்றெனத்
 தங்குவான் முரசு சாற்றென வள்ளுவன்
 மங்கல முரசு மறுகுதோற் றுதலும்
 மாலயன் முதலிய வானவ ரெல்லாம்
 ஆலமர் கடவுள் அணிமணங் காண்பான் 145
 விரும்பிவந் தீண்டி விமலனை யெதிர்ந்தே
 அரும்பலிழ் தாமரை அடிவணங் கியபின்
 வலம்புரி முதலா மன்னுவாத் தியங்கள்
 புலம்பு கடலென வடங்கா தார்ப்பக்
 கொங்கவர் தாமரைக் கொடியிடை தனக்கங் 150
 கங்கு ரார்ப்பன வருந்தொழின் முடித்தபின்
 வார்சடை யானையும் மடமயி றனையும்

ஓர் தனி யாதனத் துவந்துட விருத்தி
 விதிமுறை சடங்கு விரிஞ்சன் பேணப்
 புதியமங் கலநாண் பூட்டி யருமறை 155
 ஆகம நூல்வழி யாகுதி வேட்டபின்
 கோகன கக்கொடி கொழுநன் முதலோர்
 குரவார் கூந்தற் கொடியிடை தன்னுடன்
 அரவார் கண்டனுக் கறுகுபா லேந்த
 அரிவையு மிறைவனும் ஆகுதி வலம்வந் 160
 துரிய மணவறை யுட்புகுந் தருளி
 அரம்பையர் வாழ்த்த அமளியிற் றுயில்கொண்
 டிரம்பயில் கதிரோ னுதயஞ் செய்தபின்
 விண்ணோர்க் கெல்லாம் விடைகொடுத் தருளிப்
 பண்ணோர் மொழிமடப் பாவையை தோக்கி 165
 ஓதநீர் வேலிகுழ் உஞ்சையம் பதிபுகப்
 போதுக வென்று போகிய அந்நாள்
 இளமதி யணிசடை யெந்தைதன் னருளால்
 வளமுடன் வழியின் மலைச்சா ரலிலோர்
 களிறும் பிடியுங் கலந்தது காணு 170
 ஒளிர்மதிச் சடையோன் உமைமுகம் தோக்கி
 ஓர்வழி யன்றிமற் றோர்திசை தன்னைப்
 பாரா தேவா பனிமொழி யாயென
 வாரார் முலையான் மற்றுமுன் டோவென
 மெல்லிய லுமையவள் விரும்பினள் பார்த்தே 175
 அல்லிசேர் குழலா ளரன்முகம் பாரா
 இவ்வகை யாக வேண்டு மீங்கென
 அவ்வகை யரனு மதற்குடன் பட்டு
 மதகளி றுரித்தோன் மதகளி ருகவும்
 மதர்விழி யுமைபிடி வடிவ மாசவுங் 180

கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெடுநிலை போற்றத்
 தங்குவெண் ணீறுந் தருமமுந் தழைப்பத்
 திங்கள் மும்மழை யெங்கணும் பெருக
 முண்டக மலர்போன் முழுதுஞ் சிவந்த 185
 தண்டையுஞ் சதங்கையு மலம்பு தாளினையுங்
 குண்டவண் டியுந்தண்டரள மா லையு
 மண்டொளி தழைத்த புண்டர நுதலு
 முடிவுகள் டறியா முப்புரி நூலுஞ்
 கடர்விடுங் கனகத் தோளொரு நான்குஞ் 190
 சோதிவண் டரளத் தொடைபுனை கழுத்தும்
 பூதலம் புரக்கும் பொற்கரி முகமும்
 தவளக் கிம்புரி தருமருப் பிரண்டும்
 பவளத் தொளிவாய்ப் பைந்துவ ரீதமும்
 இமையா முக்கணும் இருதழை செனியும் 195
 அமையா நிலவுமிழ் அவிர்சடை முடியும்
 அந்தி வண்ணமும் அங்குச பாசமும்
 உந்திச் சுழிமேல் உதரபந் தனமுடன்
 ஐங்கரக் கரிமுகன் வந்தவ தரித்தலும்
 பொங்கர வணீந்தோன் புதல்வனை நோக்கி 200
 வானோர் மண்ணோர் வந்து வழிபட
 ஆனோர் வல்வினை யாசற வகற்றித்
 தண்டுக வேளையன் சதமகன் முதலோர்க்கு
 இன்றுமுதல் இறையாய் இருத்தியென் றருளித்
 தெய்வநா யகியாந் திருந்திழை யுமையுடன் 205
 மைவளர் சோலை மாநக ரம்புகுந்து
 அமையாக் கூட்டத் தனகை ங்காலம்
 இமையா முக்கண் இறையிருந் தருவீனன்

- அந்நாள் தன்னில் அசுரர்வந் தடைத்து
பொன்னு டரச்செய் புரந்தரன் முதல 210
இமையவர் தங்கட் கிடரே செய்ய
இமையவர் தலைவனு மிலேகரு மாலும்
மதுமல ரயனொடு வந்தெம் பிரான்றன்
பதிதனி லணுகிப் பரிந்துநின் நேத்தித்
தம்பி ரானைத் தாளினை வணங்கி 215
எம்பி ரானே யெங்குறை முடியெனச்
சுடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
கடல்பரு கயில்வேல் கைத்தலத் தேந்தும்
புதல்வனைப் பயந்து தருகுவம் யாமென
அமரர் கோணுக் கரன்விடை கொடுத்துச் 220
சமர வேல்விழித் வையலுந் தானுங்
கூடிய கலவியிற் கூடா தாடலும்
நேடிய வானோர் நேர்ந்துடன் கூடிப்
பாவகன் றன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துக்
காவளர் சாரற் கயிலையிற் சென்று 225
சூரன் வன்மையுஞ் சுரர்படு மிடுக்கணும்
ஊரர வணிந்தோற் குணர்த்திடு நீயெனக்
காமனை யெரித்த கடவுளென் றஞ்சலும்
ஏமநாட் டரசன் இயல்புடன் நவில்வான்
அஞ்சா தேநீ யவன்முன் செல்ல 230
நஞ்சார் கண்டன் நயன மூன்றினுள்
நெற்றியி னயன் நீயா மாதலிற்
குற்றம்வந் தடாதுநீ கூறுதி சென்றென
வானவன் மொழிய மற்றவன் முணும்
ஈனமின் றுமென விருதய மொருப்பட்டு 235
எமையா ளிணைவன் உமையா ளுடனே

அமையா ளின்பத் தமர்ந்தினி திருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறுகத்
 தெள்ளுதேன் மொழியாள் திகைத்து நாணுறப்
 பாவகன் வரவு பரமனு மறிந்துதன் 240
 மூலிரு நுதல்விழி முளரியி னுதித்த
 அறுமுகப் பொருளை யவன் கையி லளித்தலும்
 வறியவன் பெற்ற வான் பொருள் போலச்
 சோதிநீண் முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் வலக்கையிற் கொடுப்பப் 245
 போர்புனை வாயுவும் பொறுக்கவொண் னாமற்
 தார்புனற் கங்கைதன் கையிற் கொடுப்பத்
 தரும்புனற் கங்கையுந் தாங்கவொண் னாமற்
 பொரும்புனற் சரவணப் பொய்கையி லிடுதலுஞ்
 சரவணக் கமலந் தனிநிலை யுற்றுக் 250
 குரவணி மூலிரு குருமணி மகுடமுந்
 தோளிரண் டாறுந் துலங்குருண் டலமுந்
 தாளிரண் டுடனே தாமரை வதனமும்
 மலையுந் தானவர் வாழ்வினைத் தொலைத்திடுஞ்
 சிலையும் வேலுஞ் செஞ்சர முங்கொண்டு 255
 அறுமுகக் கடவுள்வந் தவதரித் திடுதலுங்
 கறைமிடற் றிறையொடு கௌரிசென் றெடுத்துத்
 தம்பதி யடைந்த சதமகன் முதலிய
 உம்பர்சீர் அருளென உயர்விடை வழங்க
 வாரந் திகழுஞ் சீர்புனை வெற்புந் 260
 குரன் மார்புந் துளைபடத் துளைத்தே
 அமரர் கோவுக் கமருல களித்துக்
 குமர வேளுங் குவலயம் விளங்கிட
 அமரா வதியில் அமர்ந்தினி திருந்தபின்

- சமர வேலுடைத் தாரகன் றன்னைக் 265
 கண்டுள மயங்கிக் கடவுளர் மகளிர்
 விண்டனர் போன்று மெனிவது கண்டே
 அண்டரெல் லாம்வந் தடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகன் மலரடி வணங்கித்
 தாதணி கொன்றைச் சடைமுடிக் குன்றே 270
 பிறவா தவனே பேரருட் கடலே
 இறவா தவனே யிமையவர்க் கரசே
 மருவளர் கடம்பன் மாநகர் புகாமல்
 அருளல் வேண்டும் அமலவென் றிறைஞ்சி
 இமையோர் சொல்ல இறைவனும் வெகுண்டு 275
 குன்றெறி சுடர்வேற் குமரனை முனியக்
 கர்வல்கொண் டோர்வினைக் கட்டறுத் தருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்
 திருந்திழை யுமையா ளருந்துய ரெய்தி
 வருந்திட அவள்தனை வானவன் நோக்கி 280
 மங்கை நீதான் வருந்துத லொழிகெனச்
 சக்கர பாணியைச் சான்ற விருத்தி
 அக்கணி மார்பனும் ஆயிழை யுமையும்
 மிக்கநற் குது விருப்புட னூட
 மன்றலர் கூந்தல் வென்றுமன மகிழ்ந்து 285
 சுன்றினால் விளவெறி கண்ணனை நோக்கிச்
 சூதினில் வென்ற ராரென மொழிய
 ஆதிவென் றுயிழை தோற்று யென்று
 தாதமி ரளகத் தையலை நோக்கி
 நீதி யில்லா நெறியவ னுரைக்க 290
 மலைமகள் வெகுண்டு மற்றவன் றன்னை
 நிலமிசைக் குருட்டுப் பாம்பாய் நீபோய்

- வாரண முகத்து மதலைமுன் னிருந்த
 வேரணி யாலிற் கீழ்க்கிடந் திருகென
 நாரணன் றுனு நாசமாய்க் கிடந்தபின் 295
 சீரணி கரிமுகத் திருமுகக் கடவுள்
 கரும்புங் கிழங்குங் கதலியும் வருக்கையும்
 விரும்புமாங் கனியும் வேண்டுவ வளித்து
 வழிபடு மடியார் வல்லினை தீர்த்தே
 எழிறிக ழானின் கீழினி திருந்த 300
 கம்பமா முகக் கடவுடன் பெருமையை
 அம்புலி யோருக்கு அறிவிப் போமென
 உம்ப ருலகத் தோரெழு கன்னியர்
 தம்பநா லேணியிற் றூரணி குறுகிக்
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழு தேக்திப் 305
 பொரியவ லடைகாய் பொற்புற வைத்துக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழித்த பின்னாள்
 ஆர்த்த கலிங்கத் தணியிழை வாங்கித்
 திருவைத் தோய்ந்த திகழ்மணிப் புயத்தில்
 இருபத் தோரிழை இன்புறக் கட்டி 310
 வேதத் தாதியும் பூயியி லெழுத்தும்
 ஆதி நாயகற் காகிய வெழுத்தொடு
 மூன்றெழுத் தாலே மொழிந்த மந்திரந்
 தேன்றிகழ் குழலியர் சிந்தையு ளடக்கிப்
 பொருவரு மலரடிப் பூசனை புரிந்தே 315
 இருபது காளு மிக்கதை கேட்டு
 மற்ஹைநா டன்னின் மதிமுக மலர்விழிக்
 கற்றை வார்குழற் கன்னிய ரெல்லாம்
 வாரண முகத்தவன் வாழ்பெருங் கோயில்
 சீருடன் விளங்கத் திருவிளக் கிட்டுக் 320

கோமயங் கொண்டு குறைவற மெழுகி
 ஏழுறு கரும்பும் எழிலுடைக் கதலியந்
 தாளுடைக் கழுகுந் தழைபடு மஞ்சளுஞ்
 சேறுடைச் செந்நெலுந் திசைதொறு நிரைத்தே
 கோசிகங் கோடிகங் கொடிவிதா னித்து 325
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடந் திருத்தி
 ஐங்கரன் றிருவுரு அமைத்துள் அன்பொடு
 தெங்கிள நீருஞ் சீர்பழக் காயும்
 விரிந்த பாளையும் மேதகு நீர்பூச்
 சொரிந்த கேதகை தொல்கனி யுடனே 330
 பொருந்திய கவரி புனைமணி மாலை
 தெரிந்தவை யெல்லாந் திருந்தத் தூக்கி
 மலைமகள் மதலையை மஞ்சன மாட்டிப்
 பலநிறப் பட்டும் பழுதறப் புனைந்து
 சிந்துர நுதலிற் செறிந்தபொற் பட்டமும் 335
 இந்திர தனுவென இலங்குமணி யாரமும்
 மகரப் பகுவாய் வாகு வலயமும்
 நிகரற வொளிவிடு நித்தில மாலை
 திகழ்மணி முடியொடு சிலம்புசெஞ் சதங்கை
 புகரறு பூண்கள் பொலிவுறப் பூட்டிச் 340
 சந்தனங் குங்குமஞ் சாந்தொடு பணிநீர்
 இந்தன நுதலார் இயல்புடன் கொணர்ந்து
 செந்துவர் மேனியிற் நிகழ்தரச் சாத்திச்
 செருந்தி செண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கோங்குகுன் ருத்தி 345
 தாதகி பாதிரி தாதுமந் தாரம்
 மாதவி கடம்பு மகிழ்சிறு ஞாழல்
 நெய்த றயில நீலந் தாடிமங்

கொய்திடு குல்லை கொன்றை பைங்குரவு
 நரந்தை யலரி நந்தியா வர்த்தங் 350
 கரந்தை கமலங் கமழிரு வேலி
 செவ்வந்தி பிச்சி சிறுசண் பகமலர்
 மவ்வல் செவ்வல்லி மயிலை யிருவாட்சி
 தும்பை யறுகு துழாயிரும் பூளை
 வம்பவர் பட்டிகை மத்தமோ டெருக்குக் 355
 காந்தாள்கு தாளங் காக்கண மடம்பு
 மாந்தளி ருடனே வளர்பஞ்ச வில்வம்
 பூந்தொடை களபம் புழுக்குத் தூரி
 ஏந்தின முலையா ரிசையச் சாத்திக்
 கதிர்நெற் பொரியுங் கண்டசர்க் கரையும் 360
 முதிர்நெற் சுட்டியும் முரித்ததிண் கரும்புந்
 தேங்காய் செவ்விள நீர்பல கிழங்கு
 மாங்கனி வருக்கை வாழைப் பழமும்
 எட்பொரி யிருவி யிருதினை மாவும்
 அப்பழம் அவலும் ஆலங் காயும் 365
 வெள்ளிலை யடைக்காய் விரவுகர்ப் பூரமோடு
 ஒள்ளிய பலவு முவந்துடன் வைத்துப்
 பல்லிய மார்க்கப் பழுதறு திருவிளக்கு
 எல்லியும் பகலென இருளற விளங்கக்
 கற்பகக் கடவுள் களிப்புறச் செய்து 370
 பிக்க புகழை விருப்புட னுங்கலர்
 கேட்பது கண்டு கேளா திருந்த
 பாப்புரு வாகிய பழமறை யானன்
 யாப்புறு கொங்கையீர் யானுநோற் பேன்னைக்
 காப்பிடு வித்துக் கனிவகை பலவும் 375
 ஆங்கவன் றனக்கு வேண்டுவ கொடுத்துப்

- பாங்குடன் இக்கதை பரிவுடன் கேட்டபின்
தெய்வ மங்கையர் சிந்தித் தவைபெற
வையநா யகியால் ஊளர வானவன்
பண்டையின் வண்ணம் பார்மிசை யெய்தி 380
- அண்டர் நாயகன் அரிவையோ டிருந்த
உஞ்சைமா நகர்புகுந் துமையடி வணங்க
வெஞ்சின மிகுத்து விமலனை நோக்கி
யானிடுஞ் சாபநீக் கினன்மறை யோனென
மானன கண்ணி மனைக்கத வடைக்க 385
- இறையவ னிதற்குக் காரண மேதென
மறையவ னுரைப்பான் மற்றுமுன் மதலை
தந்தருள் புரிந்த தவப்பய னீதெனச்
சிந்தையுண் மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
பூங்கொடி யடைத்த பொற்றூ ணீங்க 390
- யாங்கதை கேட்போ மெனநினைந் தருளிச்
சக்கர பாணி தான்கதை சொல்ல
அக்கணி மார்ப னன்புடன் கேட்ப
மாதுமை யடைத்த வன்றூ ணீங்க
மாதுமை தன்னை யரனகை செய்ய 395
- நானே வரநீ நகைபுரிந் ததுவென்று
தேனார் சடையாய் தெளியச் செப்பெனப்
பொன்மலை முலையாய் புகலக் கேளாய்
உன்மகன் நோன்பின் உறுதியை யறிந்து
சிந்தையுண் மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென 400
- அந்தபில் லானை ஆயிழை வணங்கித்
தேங்கமழ் கடம்பன் தேவர்சே னுபதி
சங்கு வரும்படி யானுநோந் பேனென
இறையவன் கதைசொல ஏந்திழை கேட்டபின்

- குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்து 405
 சரவண சம்பவன் றுன்வந் தெய்தி
 அரவணி அமலன் அடியிறைஞ் சியபின்
 பரிவுடன் இக்கதை பார்தலந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்கிர மார்க்கன்
 தன்பெரு மனையுந் தாலுமிக் கதையை 410
 அன்புடன் கேட்டே அரசு பெற்றபின்
 மற்றவ னகரின் மடந்தையர் தம்முள்
 எற்பிறை நுதலாள் இலக்கண சுந்தரி
 கழைபொரு தோட்கையிற் கட்டிய விழையை
 விழைவில ளாகி விதிவழி களைந்து 415
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போடக்
 கற்றையஞ் சடைமுடிக் கரிமுக னருளால்
 ஆங்கது தளிரும் அடைவுடன் பூவும்
 நீங்கறப் பொலிந்து நிற்பது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச்சிறை யிருந்த 420
 பூப்பயி லுங்குழற் பொற்றொடி யொருத்தி
 கொவ்வை யடகது கொய்வாள் குறுகிச்
 சேவ்விய வரசன் நேவிமுன் போட்ட
 இழையதிற் கிடப்பக் கண்டவ னெடுத்துக்
 குழையோ டிகல்விழிக் கோதைமுன் காட்ட 425
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழு தேத்தி
 இருவினை தீர இந்நோன்பு நோலென
 அப்பமோ டடைகாய் அந்நாட் கொண்டு
 புட்பமுன் வைத்து உவந்து நோற்றபின்
 பண்டையி னிரட்டி பதமவட் கருளக் 430
 கொண்டுபோ யரசன் கோயில்வைத் தனனே
 விக்கிர மார்க்கன் விழிதுயி ளளவில்

உக்கிர மாள உடைமணி கட்டித்
 தண்டையுந் சதங்கையுந் தாளிநின் றொலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வரும் குஞ்சரக் கடவுள் 435
 கலைக்குல வரசன் கனவில் எய்தி
 அலக்க னெய்து மரசர்க ளரியே
 இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடப் புறத்தெனத்
 துண்ணென விழித்துக் துணைவியை நோக்கி 440
 அண்ண லுரைத்திடு மளவை தன்னில்
 ஆனை குதிரை யவைபல மடிந்து
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டே
 ஞ்ணியிழை யானை அயன்மனை யகற்ற
 வணிகன் றன்மனை புகுந்தவ ளிருப்ப 445
 மணியும் முத்தும் வன்கல் லாய்விட
 அயன்மனை யவனும் அகற்றிய பின்னர்
 மயிலியன் மேனி மடந்தையுண் மறுகிக்
 குயவன் றன்மனை புகுந்தவ ளிருப்பக்
 குயக்கல முடைந்து கொள்ளை போக 450
 அயற்கடை யவனும் அகற்றிய பின்னர்க்
 குயிற்பெடை நிகர்மொழிக் கோதையு மேங்கித்
 தூசுக் ளார்க்குந் தொழிலோன் மனைபுகத்
 தூசுக் ளெல்லாந் துணிந்துவே ரூய்விட
 ஆசறை யவனும் அகற்றிய பின்னர்க் 455
 காசறை யளகக் காரிகை புலம்பி
 மாலைக் காரன் மனையிடை புகுந்தபின்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டே
 அயன்மனை யவனும் அகற்றிய பின்னர்ப்
 புயலின் வார்ந்த பூங்குழல் வாடி 460

உழவன் றன்மனை புகுந்தவ ணிருப்ப
 வளர்பயி ரழிந்துபல் வளமுங் குன்றவும்
 புரிகுழ றனைப்புறம் போவென் றகற்ற
 அவ்வை தன்மனை புகுந்தவ ணிருப்ப
 அவ்வை சென்ற ஆகங்க டோறும் 465
 வைதனர் ஏறிந்தனர் மடியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குத்தினர் கள்ளியென் றியம்பினர்
 அவ்வகை சால அறிவு தளர்ந்து
 வவ்விய துயரொடு மனைபிடை புகுந்த
 கன்னியால் வந்த காரண மிஃதென 470
 மின்னின் நுண்ணிடை மெல்லிநல் வாளே
 சாணுக மெடுத்து வாவெனப் புகவச்
 சாணுகத்தைத் தையல்சென் றெடுக்கச்
 சாணுகம் புழுவாய்த் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய வெல்லாம் பெரும்புழு வாக 475
 மாணர் விழியாள் வருந்தக் கண்டு
 தானே சென்று சாணுக மெடுத்துக்
 கோல மாகக் கொழுந்தரை மெழுதிப்
 பாலின் மென்மொழிப் பாவையை நோக்கிப்
 புத்தக மெடுத்து வாவெனப் புகலப் 480
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் புரிந்துநின் ரூடக்
 கொவ்வை யிதழ்வாய்க் கொடிவிழுந் தேங்க
 அவ்வைதா னவளை யஞ்சலென் றழைத்துப்
 புத்தக மெடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
 முத்தயி ழறிந்த ழுதறி வாட்டி 485
 தவநெறி பிழைத்த தையலே நீதான்
 சிவன்மகன் நோன்பு தெளிவுறப் புரிகெனப்
 பொரியவ லடைகாய் முதற்பல பொருள்களுந்

தெளிவுறப் படைத்துச் சீர்வழி பாட்டுடன்
 செவ்விய கரத்திற் றிருந்திழை யாத்தே 490
 அவ்வையு வேழ்தினம் அருங்கதை சொல்ல
 மவ்வலங் குழலாள் மனமகிழ் கூர்தரச்
 செவ்வியோ டக்கதை தெளிவுறக் கேட்டபின்
 பொற்புறு விநாயகர் பொலிதிரு வருளால்
 விக்கிர மார்க்கன் வேட்டையிற் சென்று 495
 தண்ணீர் வேட்டுத் தன்கிளை விடுப்ப
 உண்ணீர்க் கரசு முவப்பமொண் டுடனே
 பண்ணோர் மொழியாள் பரிந்துடன் கொடுப்பச்
 சேனையுந் தானுந் தேக்கிட வுண்டே
 யாணை குதிரை யவைகளு மருந்திப் 500
 பின்னுந் தொலையாப் பெருமையைக் கண்டு
 கன்னிகை யிடத்திற் கடிநி னடைந்துந்
 யாரென வினாவ விளமயிற் சாயலாள்
 பேருரை யாதுநாண் பெருகநின் றிடலும்
 மின்னே ரிடையன நடைமெல் வியலைத் 505
 தன்மனை யாளெனத் தரணிப னறிந்தே
 ஒண்டே ரேற்றி யுளமகிழ் வதனுடன்
 கொண்டீர் புகுந்த கொற்ற வேந்தன்
 தலைநம் பிராட்டித் தலைமைபெற் றுயர
 நிலையருள் புரிந்த நிமலா போற்றி 510
 கற்பவர் தலைவ போற்றி கருதுவோர் கண்ணே
 போற்றி
 நற்பத மலர்க்கு நல்கு நாயகக் களிதே போற்றி
 பொற்கர மைந்தாய் போற்றி புகர்முகக் குன்றே
 போற்றி

அற்பமாய் மகத்தாய் நின்ற ஆகுவா கனலே
 போற்றி
 அன்றுநீ டவனித் தேரை அச்சறுத் தமரர்
 போற்ற 515
 நன்றருள் புரிந்த வேத நாயகக் களிறே போற்றி
 பண்டுதான் மேரு வெற்பிற் பாரத மெழுதி வைத்த
 வண்டமிழ் முதல்வா விண்ணோர் வணங்குமா
 முகவா போற்றி
 ஈண்டுமாந் கனியை வேண்டி இறைவனை வலஞ்செய்
 தங்கள்
 நீண்டகை முதல்வா என்று நினைப்பவர் தலைவா
 போற்றி 520
 ஏத்துவார் முதல்வா போற்றி இறையவன்
 புதல்வா போற்றி
 சீர்த்தநல் ஹமையா ளீன்ற செல்வஞஞ் சிறுவ
 போற்றி
 அன்பொடு பரவிநாளும் அடிதொழு வார்கட்
 கெல்லாம்
 துன்பம் வாராமல் இன்பே தோன்றதின்
 மருள்வாய் போற்றி
 கண்ணே போற்றி கருத்தே போற்றி 525
 எண்ணுறுந் தாரக வெழுத்தே போற்றி
 ஆறணி சடையோன் அருளே போற்றி
 நீறணி மேனி திருமல போற்றி
 கரமைந் துடைய களிறே போற்றி
 பரமன் மருநம் பாலா போற்றி 530
 செய்யதான் போற்றி போற்றி திரிபுரஞ்
 செற்றோன் பெற்ற
 றுய, என் விளைகள் தீர்த்தே அஞ்சலென்
 மருளுவாயே.

நூற்பயன்.

கல்லா தவர்நோற்றிற் கற்பவைநன் றுகவுறும்
இல்லா தவர்நோற்கின் இன்மைபோம் — பொல்லாத
பாவம்போம் மிக்க பழவினைநோய் தானும்போம்
வேகமலம் போமே மிக.

வெள்ளை யெருதேறும் விரிசடையோ வீன்றளித்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை — உள்ளபடி
கற்றவரும் நோற்றவருங் காதலுடன் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவார் கற்பகத்தின் பேறு.

பொற்பனைக்கை முக்கட் புகர்முகத்து நீண்மெளவிக்
கற்பகத்தின் நோன்பைக் கருத்துடனே — சொற்றபடி
நோற்றோர் மிகவாழ்வர் நோலா திருந்துகதை
கேட்போர்க்கும் வாராது கேடு.

அகத்திய முனிவர் அருளிச் செய்த

பிள்ளையார் கதை

முற்றிற்று.

உ
கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்
ஒளவையார் அருளிச் செய்த
விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குகிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அஞ்சு பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிக்கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நானிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியுந்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த தூரிய மெய்ஞ்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டிக்
தாயா யெனக்குத் தானொழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னிற்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென.

வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா வுபதேசம் புகட்டியென் செவியிற்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை அடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணை இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிகள் ஒடுங்கக் கருத்தினை யறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கூடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேரா நிறுத்திப் பேச்சரை யறுத்தே
 இடை பிங்கலையின் எழுத்த றிவித்து
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 வீண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்த வியக்கமுங்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் சுரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக குக்கமுங்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்

புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்திவிற் சுபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயந்
 தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்
 திருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருள்தரு மானந்தத் தழுத்தியென் செனியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்த மளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அணுவுக் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

ஓளவையார் அருளிச் செய்த
 விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று.

அத்தி முகவனை நித்த நினைபவர்
 சித்த மகிழ்வொடு முத்தி பெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பிள்ளையார் கதை

அரும்பதவுரை

காப்பு

திருவாக்குள் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் — உருவாக்கும்
ஆதலால் வாறோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.

இதன் பொருள்: திரு ஆக்கும் - அருட்செல்வத்தைத்
தந்தருளுவார், செய்கருமங் கைகூட்டும் - செய்யும்படி
தொடங்குந் தொழில்களை இடையில் யாதொரு விக்கின
முயின்றி முற்றுறச் செய்தருளுவர், செம் சொல் பெரு
வாக்கும் - செம்மையாகிய சொற்கள் நிறைந்த பெரிய
வாக்குச் சாதுரியத்தையும், பீடும் பெருக்கும் - புகழையும்
மேன்மேலும் பெருகச் செய்தருளுவர், உரு ஆக்கும் - நல்ல
சரீரத்தைத் தந்தருளுவர், ஆதலால் - இங்ஙனம் (வேண்டு
வார் வேண்டுவன வேண்டுழி வேண்டுழி எதிர்நின்று
கொடுத்தருளும் வள்ளற்றன்மையுடையோராகிய) அக்கார
னத்தால், ஆனைமுகத்தானை - யானை வதனத்தையுடைய
விநாயகக் கடவுளை, வாறோரும் - (மண்ணுலகத்தாரோ
யன்றித் திருமால் முதலாகிய) விண்ணுலகத்தாரும், காத
லால் தம் கைகூப்புவர் - பேரன்போடு தங்கள் கரங்களைக்
குவித்து வணங்குவார்கள் என்றவாறு.

ஆல் உருபு ஒருபாகத் திரித்துப் பொருள் உடைக்கப்பட்டது. ஆக்கும், கூட்டும், பெருக்கும் என்பன செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்று. வானோரும் என்புழி உம்மை எச்சம். உயர்வு சிறப்பு எனினுமாம். பெருவாக்கும் பீடும் என்புழி உம்மை எண். வாக்கு ஆகுபெயர்.

இத்திருவெண்பாவான் வழிபடற்குரியார் இவரென்பதும், வழிபாடு செய்வோரடையும் பயனுங் கூறப்பட்டமை காண்க. அருட்செவ்வு முள்வழியே, ஏனைச் செல்வங்களுமுள்வாதற் சிறப்பு நோக்கித் திரு என்றதற்கு அவ்வாறு பொருளுரைக்கப்பட்டது. பீடும் பெருக்குமுருவாக்கும் எனக்கொண்டு தெய்வத்தன்மையை வருணிப்பார். நல்ல உருவத்தையுந் தந்தருளுவார் எனப் பொருள்கூறலுமொன்று. தெய்வத்தன்மை என்றது தெய்வத்திற்குள்ளதாம் தேஜஸ். அது என்றும் புலனாதலின்றி ஓரொருகாலருகித் தோன்றுவது "முந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை, யெம்முறைச் சொல்லும் நிகழுங் காலத்து, மெய்ந்நிலைப் பொதுச்சொற்கிளத்தல் வேண்டும்" என்பது விதியாதலின் ஆக்கும் என நிகழ்காலத்தாற் கூறினார். தம்மை வழிபாடு செய்பவர் எவ்வெச் செல்வங்களைப் பெற விரும்புகின்றார்களோ அவ்வச்செல்வங்களைக் கொடுத்தருளுதல் இறைவராகிய விநாயகப் பெருமானுக்கு இயற்கையேயமைந்துள்ள போருட்குணமாதலின் அதனைத் தெற்றென விளக்குவார் அப் பொருள் பயக்கும் மங்கல முதன் மொழியாகிய திருவை முன்னர்த் தந்து திருவாக்கும் என்றும், திருவருளை முன்னிட்டு அதன் வழியே ஒழுகின் சகல முயற்சிகளும் தப்பாது கைகூட்டல் ஒரு தலையென்பார் செய்கருமங் கைகூட்டும் என்றும், பகை, நொதுமல், நட்பு என்னும் முத்திறத்தார்

மாப்டும் ஒரு நிகரவாய்ச் செம்மைப்பொருள் பொதிந்து வருந் சொல்லென்பார் செஞ்சொல் என்றும், இங்ஙனம் பொருள் பொதிந்த சொற்களையுடைய வாக்கு ஏனை வாக்குப் போல எண் போகாது அருளிக் கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வத் தொழிலையும் பயந்து விடுதற் சிறப்பு நோக்கி பெருவாக்கும் என்றும், புகழொன்று மாத்திரமின்றேல் இவற்றுற் பெரும் பயன் கோடலின்றி மாதலின் அதன் இன்றியமையாமைச் சிறப்பினை விளக்குவார் பீடும் என உம்மை கொடுத்தும், அதுவும் என்றும் ஒரு பெற்றித்தாயிராது மிக்கு மிக்குப் பெருகி தன்னையுடையானுக்குக் கழிபெருவகையைக் கொடுத்து நாடோறும் வளர்ந்து வருதலின் பெருக்கும் என்றும், விநாயகக் கடவுள் தம்மை உபாசனை செய்வோருக்கு, பிணி முப்பு இறப்புக்களான் நலியும் ஏனையோர் உடம்பு போலாது என்றும் ஒரு பெற்றித்தாம் சரீரத்தைக் கொடுத்தருளுவார் என்பார் உருவாக்கும் என்றும், வழிபடற் காரணங் கூறுவார் ஆதலால் என்றும், திருமால் முதலாகிய தேவர்களுக்கும் ஆதியாகிய தேவன் இவரே என்பார் வானோரும் என்றும் மந்திரராஜமாகிய பிரணவத்தையே தமது திருமுகமாகக் கொண்டு பிரபஞ்சத்தைத் தொழிற்படுத்துவார் இவரே என்பார் ஆனை முகத்தானை என விதந்தும், அன்பு உள்ளவழியேயன்றி அன்பு இல்வழி ஒன்றுஞ் சித்தியாதென்பார் காதலால் என்றும், மனத்தானினைத்தலும், வாக்காற்றுதித்தலும், காயத்தால் வாடிபடலு மடங்க, கைகூப்புவர் என்றுங் கூறியருளினார், வாறோரும் என்பதற்கு, இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் எனப் பொருள் கூறினுமாம்

1. கடுக்கும் - ஒக்கும். குடுமி - மலையினுச்சி
2. தென்மலை - பொதியமலை. இது பாண்டிநாட்டின்கண்

உள்ளது. தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் பொதுவிடமாக யிருத்தலின் பொதியில் எனவும் பெயர் பெறும். இறைவன் இறைவியை வதுவை புரிந்தனான்று உத்தரந் தாம, தெக்கிணம் உயர அதனைச் சமன் செய்யும்படி அகத்தியமகா முனிவர் சென்றுறைந்த இடம் இதுவே. முனிவரன் - முனி சிரேட்டன் என்றது அகத்தியரை.

3. கந்தம் - வாசனை, மும்மதக்கடவுள் - விநாயகக்கடவுள். யானை உறுப்புக் கழுத்துக்கு மேலன்றி இன்மையின் மும்மதத்தனாதல் சாலாதென்பார் கூற்றை மறுத்து யானை வடிவாகச் சென்றமையின் மும்மதத்தனாதல் சாலுமெனத்துணியு பற்றிக் கூறியார் எனவுணர்க.

5. மந்தர கிரி - மந்தரமலை. அட்ட மலைகளுள் ஒன்று.

6. இந்து - சந்திரன்.

7. அந்தணன் - பிராமணன். "அந்தத்தை அணவுவான் அந்தணன் என்றது, வேதாந்தத்தையே பொருளென மேற்கொண்டு பார்ப்பான்" என்பர் நச்சினூர்க்கினியர்.

10. பள்ளி - முனிவர் வாசம். தவத்தோருறையுமிடமுமாகம்.

12. மதர்விழி - தருக்கிய கண்.

15. பொற்சிலை - பொன்மலை என்றது மேருமலையை. புரம் - நகரம்; என்றது இரும்பு, செம்பு, பொன் இவற்றுறைய மூன்று மதில்களையுடைய மூன்று நகரங்களை; இவை ஆகாயத்தினியங்கும் தன்மையை உடையன. "பொற்சிலைவளைத்துப் புரமெரிபடுத்த பரனே அன்பர் பழவினையறுக்குமரனே" என்றமையான், இறைவனது அறக்கருணையினதும் மறக்கருணையினதும் சிறப்புக் கூறியவாறு.

17. மறையவர் - தவம்புரிந்த பார்ப்பானும், பார்ப்பவியும்.

18. நக்கவேல் - நஞ்சு பூசிய வேல்.

19. கவர் - பூமி.

- 20 அம்பிகை - உமை. உலகத்துக்குத் தாய் என்றபடி.
25. கவுரி - பார்ப்பதி. வெண்ணிறமும் பொன்னிறமுமமைந்த திருமேனியையுடையவள்.
26. பேதாய் - முன்னிலை விளி. பேதை என்பது நண்டுப் பருவமுணர்த்தாது பெண்மையை உணர்த்தி நின்றது.
27. காதார்விழி - காதளவோடிய கண் கையதவு - துன்பம்; உதவி இன்மையுமாம்.
28. ஐந்தெழுத்து - பஞ்சாக்கரம். ஒரியாக்கருக்குழி - மாறி மாறி வருகின்ற பிறவிவழி.
29. கடவதோ - கூடியதோ.
30. திருத்தாள் - திருவடி.
34. மீதார்செல்வம் - போக பூமியிலுள்ளார் துய்க்குஞ் செல்வம். அழியாச் செல்வமெனினுமாம்.
35. கொல் - வியப்பைத்தருவதோர் இடைச் சொல். ஆங்கொல் - ஆகும்போலும். ஆம் என்றது. ஆகும் எனப்பொருள்படுஞ் செய்யுமென் வாய்பாடு.
36. ஆர்கலி - சமுத்திரம்.
44. பிறப்பிறப்பில்லாப் பெரியோனுக்குச் செய்யும் அறத்தகு வதுவைக்கு இயைவதேயன்றி ஏனையோருக்குச் செய்யும் வதுவைக்கு இயையேன் என முடிக்க.
46. மற்றவன் என்றது பிறப்பிறப்பில்லாப் பெரியோனை.
49. அறம் - அறச்சாலை.
53. தண்டு - திரிதண்டு; என்றது மூன்றுகொல் ஒருங்கமைத்துச் செய்யப்படுமதனை, அரன் அயன் அரி என்னும் மூவரும் ஒன்றே என அமைந்தமையின் முக்கோல் எனவும்படும்.
57. மடமயில் - இளம்பெண்.
58. தன் நறும் கூந்தல் - குளிர்ச்சியும் நறு மணமும்

பொருந்திய கூந்தல்.

60. கொன்றை - திருக்கொன்றைப் பூ: ஆகுபெயர்.
61. நான்மறை - நான்கு வேதம். அவை: இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்பன.
66. பிஞ்ஞகன் - சந்திரனை அணிந்தவர்; தலைக்கோலத் தையுடையவர்.
67. நச்சி - விரும்பி.
68. தொடி - வளையல்களுக்குக் காவலாக இடப்படும் ஓரா பரணம்.
72. சேடியர் - குற்றேவன் மகளிர்.
74. சிந்துரம் - திலகம்.
77. பாற்றினான் - நிலைநீங்கச் செய்தான், ஓட்டினான்.
78. அடிகள் - பெரியோன்.
79. காலத்தொடை - தாமரைமலர் மாலை.
80. மாடகம் - முறுக்காணி
92. தாழ்ந்துநின்றுரைப்ப - வணங்கிநின்று வேண்ட.
96. ஆயிழை - கைவல்லோன் விசேடமாக ஆராய்ந்து செய்யப்பட்ட ஆபரணம்.
97. சேவிதழ் - சிவந்த மடல்.
100. பரிபுரம் - காற்சிலம்பு.
101. எண்ணெய்க் காப்பு - எண்ணெய்பிடேகம்.
104. அறுகவையடிகில் - அறுகவை கலந்த உணவு, அறு கவையாவன: கைப்பு, தித்திப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு. அடிகில் என்பதை உண்பது, தின்பன, பருகுவன, நக்குவன என்னும் ஆகாரப் பொது என்பர் சேனாவரையர்.
105. குடகம் - கையிலணியும் அணிவிசேடம்; வளையலு மாம். அது முன்கையில் அணியப்படுவது.

100. இந்து - எண்ணாட்டிங்கள், நுதல்போன்றது அதுவே யாதலின் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. "மாக்கடனடுவ ணெண்ணாட் பக்கத்துப் பசுவெண்டிங்க டோன்றி யாங்கு கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுநுதல்" என்றார் பிறரும்.
115. வள்ளி - கொடி.
116. அருத்தி - விருப்பம்.
118. கற்றை - மயிர்க்கூட்டம். மதி - சந்திரகலை. இறைவன் குடியகலை இரண்டு என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்.
120. கூற்றுமான் - மான்கன்று. "யானையுங் குதிரையுங் கழுதையுங் கடமையு, மாளோடைந்துங்கன்றெனக் குரிய" என்றாராயினும் உரிய என்றதனால், மான் கன்று என்றல் மரபாயிற்று.
123. தவளவெண்ணீறு - நாகிளங்கழுகு என்பது போல. முந்நூல் - உபவீதம். முந்நூற்கொண்டு முப்புரியாக் குதலின் ஒன்பதாகிய நூலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட ஒருபுரி மூன்றுகிய நூல் என்பர் நச்சினூர்க்கினியர்.
124. வேங்கையின் பூவணமான - வேங்கைப் பூவின் வர்ணமான.
126. எழுபிறப்பு - எழுவகைப் பிறப்பு. அவை: தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம் என்பன. இவ்வெழுவகையுள் முன்னின்ற ஆறும் இயங்கியற்பொருள். இறுதியில் நின்ற தாவரம் நிலையியற் பொருள்.
127. விலம்பம் - ஒலிக்கின்ற. சதுர்மதை - நான்கு வேதம்.
130. தாமம் - பூ; மாடையுமாம்.
131. ஏமம் - புதையல். எழுமடி - ஏழுமடங்கு.
133. காவணம் - நடைப்பந்தர்.

134. விதானித்து - அலங்கரித்து.
135. மஞ்ச - மேகம்.
140. சங்கரன் - சிவன். சுகத்தைச் செய்பவன்
141. மங்கலநாண் - திருமங்கலிய சூத்திரம்.
143. முரசு - முரசுப்பறையின் தொனி, ஆகுபெயர்.
149. புலம்புதல் - ஆரவாரித்தல்.
151. அங்குரார்ப்பணம் - முளைபிடுதல். அங்குரம் - முளை. அர்ப்பணம் - இடுதல். அங்குரார்ப்பணமாவது: மங்கல காரியங்களின் ஆரம்பத்தே சந்திரனை அதிதெய்வமாகக்கொண்டு சும்பத்தினருகிற் பாணிகைகளிடத்துப் பாணிற்கலந்த நவதானியங்களை மந்திரத்தோடு பெய்து மண்ணிட்டு வளர்த்தல்.
155. அருமறை - அரிய வேத விதிப்படியும், ஆகமநூல் வழி - சைவாகமத்தில் விதித்த மந்திரகலை, தந்திரகலை, உபதேசகலை என்னும் மூன்றினாலும்.
157. கோகனக்கொடி - இலக்குமி.
158. குரவு - நறுமணம், குராமலருமாம்.
159. அரவு - பாம்பு, நஞ்சுமாம்.
160. இறைவன் - எப்பொருள்களிலுஞ் சென்று தங்குபவன். ஆகுதி - ஓமகுண்டம்.
162. அமளி - படுக்கை.
163. உரம் - வேகம், வலியுமாம்.
166. உஞ்சை - அவந்தி. இது சத்தபுரிகளுள் ஒன்று. இங்கே இறைவன் மகாகாளேசுவரர் என்னுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கின்றார். இங்கேயே விக்மிரமாரக்களும் அவன் சந்ததியினரும் இருந்தார்கள்.
170. களிற்று - ஆணையாளை. பிடி - பெணையாளை. ஒங்கிய தனியெழுத் தொன்றிரண்டாய்த் தூங்குகைம்மலை

- களிற் றேன்றிற்றென்பவே” என்பது கந்தபுராணம்.
172. ஓர்வழி - ஒருவழி. இங்கே ஓர் என்பது ஒன்று என்னும் எண்ணுப்பெயரின் விகாரமாய் வேற்றுமையுருபேலாததாய்ப் பெயர்ச்சொல்லுக்கு முன்னாக வருவதொரு மொழியாம்.
173. பனிமொழி - குளிர்ந்த வசனம். பணிமொழி என்பது பாடமாயின் மெல்லியமொழி எனப்பொருள் கொள்க.
175. மெல்லியல் - மென்மையைத் தமக்கு இயல்பாக உடையாள். மென்மை என்பது பெண்டிர்க்கு மிகவியல்பு அதனைத் தமக்குச் செய்துகொள்ளுந் இயல்பாக உடையர்.
176. அல்லி - பூனினகவிதழ்.
179. மதகரி - மதமிக்கயானை. என்றது கயாகரன் என்னும் யானையை.
181. குவலயம் - பூமி.
183. நீடியவாரோர் - நீடித்த வாழ்நாளை உடைய தேவர்கள், என்றது விண்டு முதலியோரை. “சாதலும் பிறப்பு மில்லாத் தன்மையர்” என்றதும் இது நோக்கிப்போலும். நெடுநிலை - நீடித்த பதவி.
184. திங்கள் - மாதம்.
185. முண்டகமலர் - தாமரைமலர்.
186. சதங்கை - காலணியுளொன்று, அலம்புதல் - ஒலித்தல் அதிர்த்தலுமாம்.
187. ருண்டம் - வட்டம்.
188. புண்டம் - திரிபுண்டரம்.
189. முப்புரிநூல் - உபவிதம்.
193. தவளம் - வெண்மை. கிம்புரி - தந்தப்பூ.
198. உதரயந்தனம் - அரைப்பட்டிகை என்னும் ஆபரணம்.

ஒட்டியாணமாகிய யோகபட்டமுமாம்.

212. இலேகர் - தேவர். நல்லிரேகையையுடையவர்கள் என்பது பொருள் எழுதுகிறவர்களுமாம்.
218. கடல்பருகு அயில்வேல் - சமுத்திரத்தைக் குடிக்கும் கூரியவேல் என்றது, உக்கிரபாண்டியனாகத் திருவவ தாரஞ் செய்த பொழுது பாண்டியன் விடுத்த கடலை வற்றச்செய்த கதை கூறிற்று.
223. நேடியவாரோர் - சமயம் பார்த்திருந்த தேவர்கள்.
224. பாவகன் - அக்கினி. சுத்தமாக்குகிறவன் என்பது பொருள்.
229. ஏமநாடு - பொன்னாடு.
231. நயனம் மூன்று - சோமசூரியாக்கினிகள். இறைவனுக்குரிய சோமசூரியாக்கினிகளாகிய மூன்று கண்களுள்ளே அக்கினியாகிய தீ நெற்றிக்கண்ணாய் இருத்தலின் அஞ்சாது செல் என்றார். என்க.
234. வானமன் - இந்திரன்.
235. ஈனம் - குற்றம்.
241. முவிருநுதல்விழி - ஆறு திருநெற்றிக் கண்கள். இறைவனுக்குத் திருமுகமாருதல் "ஐந்துமுகத்தோ டதோ முகமுந் தந்து திருமுகங்களாருகிச் செந்தழற்கணறும் ஒருமுகமாய்த் தீப்பொறியாறுய்ப்ப" என்பதனுணர்ச.
241. முளரி - அக்கினி.
245. வாதாசன் - வாயுதேவன்.
247. தார் - பூ.
249. சரவணப்பொய்கை - சரவண வாவி. இது இமயமலைச் சாரலிலுள்ளது. "நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப்பைஞ்சுனை" என்றார் பிறரும்.
250. சரவணக்கமலம் - சரவணத்தடாகத்திலுள்ள கமலம்.

251. குரவு - குராமலர். குரு - நிறம்.
254. மலையுந்தானவர் - மாறுபடுகின்ற அசுரர்கள். மலையும் என்றதற்குக் கிரவுஞ்ச மலையையும் எனக் கொள்ளினுமாம்.
256. அறுமுகம் - ஆறுதிருமுகம். அவையாவன: ஜகத்பு. வசத்பு, விஸ்வபு, ருத்ரபு, ப்ரம்மஹபு, புவனபு.
257. கதை - நஞ்சு.
260. வாரம் - மலைப்பக்கம். வெற்பு - மலை, என்றது கிரவுஞ்சமலையை. இது குருகு கிரீ எனவும் பெயர் பெறும்.
265. தாரகன் - தாரகப்பொருளாயுள்ளவர்.
268. அண்டர் - தேவர்கள்.
274. கடம்பன் - கடப்பம் மாலையை அணிந்தவர்.
282. சக்கரபாணி - சக்கராயுதமேந்திய கையையுடைய விஷ்ணு. சான்று - சாட்சி
283. அக்கு - என்புமலை.
293. வாரணம் - யானை.
295. நாரணன் - விஷ்ணு.
- 301 கம்பமா - யானை.
304. தம்பம் - பற்றுக்கோடு.
- 306 அடைகாய் - வெற்றிலை பாக்கு.
308. ஆர்த்த - தொடுத்த. கலிங்கம் - சீலை.
325. கோசிகம் - பட்டுவஸ்திரம். கோடிகம் - பருத்தி வஸ்திரம்.
326. நூல்வளை - நூலாற்குற்றிய.
336. இந்திரன் - இந்திரவில்.
337. மகரப் பசுவாய் - சுருவினது அங்காந்த வாயாகச் செய்த தலைக்கோலம். இது நெற்றியிலணியப்படுவது. மகரப்பசுவாய் வாகுவலயம் எனக்கொண்டு சுரு

வினது அங்காந்த வாயாகச்செய்த வாகுவலயம் எனப்
பொருள் கூறுதலும் ஒன்று.

வாகுவலயம் - தோளிலணியும் ஓர் அணிவிசேடம்.

340. புகர் - குற்றம்.

341. சாந்து - கலவைச் சாந்து.

344. செருந்தி - செருந்திப்பூ. செண்பகம் - செண்பகப்பூ.
செங்கழுநீர் - செங்கழுநீர்ப்பூ.

345. குருந்து - குருந்தம்பூ. மல்லிகை - மல்லிகைப்பூ.
கோங்கு - கோங்கம்பூ. குன்றாத்தி - மலையாத்திப்பூ.

346. தாதகி - திருவாத்திப்பூ. பாதிரி - பாதிரிப்பூ. மந்த
தாரம் - செவ்வரத்தம்பூ. கொக்கிறகு மந்தாரமுமாம்.

347. மாதவி - குருக்கத்திப்பூ. கடம்பு - கடப்பம்பூ.

மகிழ் - மகிழம்பூ. ஞாழல் - புலிநகக் கொணறை.

348. நெய்தல் - நெய்தற்பூ. தயிலம் - எட்டூ. நீலம் - கருங்
குவளைப்பூ. தாடிமம் - தாதுமாதாளம்பூ.

349. குல்லை - கஞ்சக்குல்லைப்பூ. கொணறை - திருக்கொண்
றைப்பூ. குரவு - குராவுமலர்

350. நரந்தை - நாரத்தம்பூ, சிவகரந்தையுமாம்.

அலரி - அலரிப்பூ. இது ஆற்றலரி, ஈழத்தலரி, குங்கு
மவலரி, செவ்வலரி, நீரலரி, வெள்ளலரி என ஆறு
வகைப்படும். நந்தியாவர்த்தம் - நந்தியாவர்த்தம்பூ.

351. கரந்தை - நானுகரந்தை, கல்லாரையுமாம்.

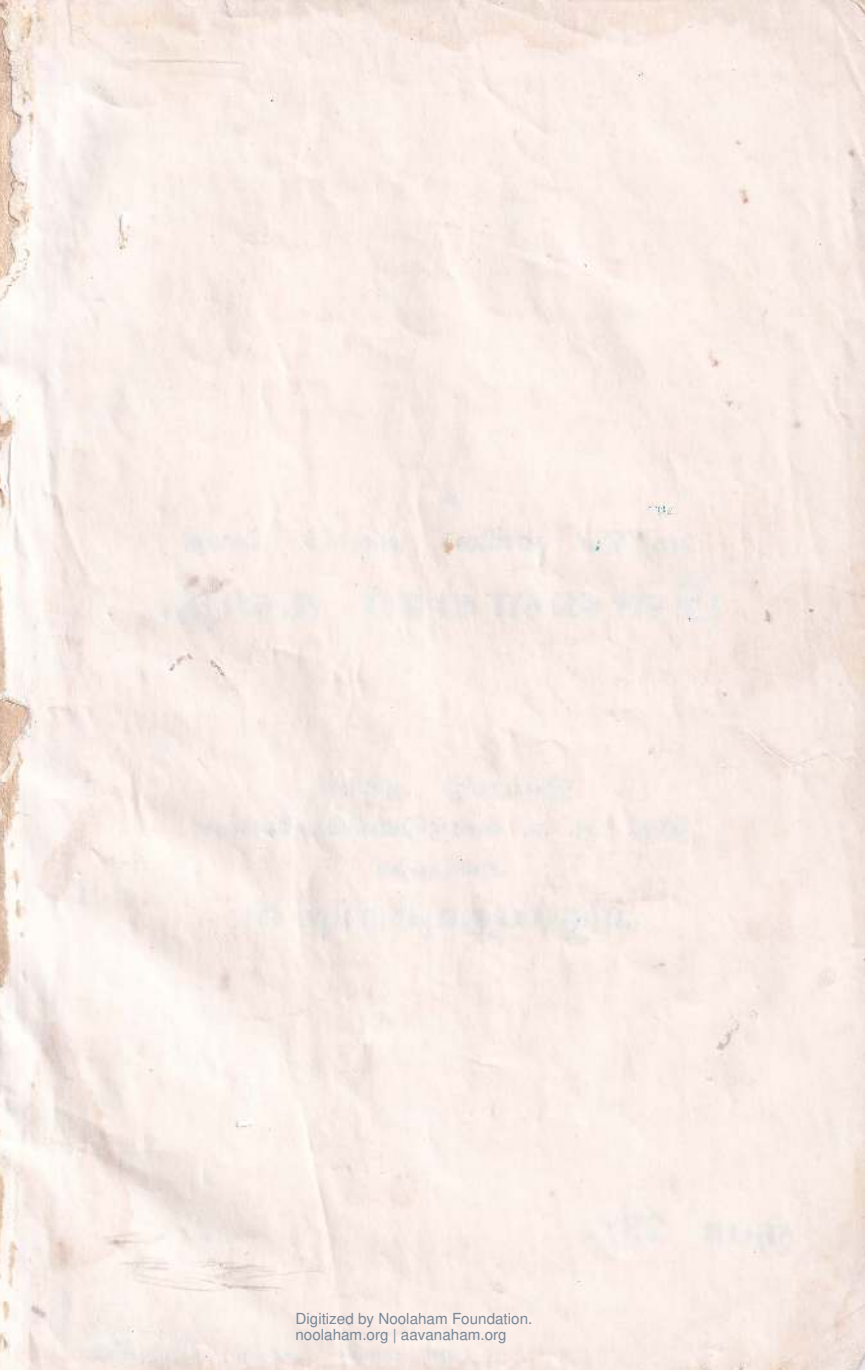
கமலம் - தாமரைப்பூ. இருவேலி - வெட்டிவேர்.
செவ்வந்தி - செவ்வந்திப்பூ. அது செண்டுச்செவ்வந்தி
துலுக்கச்செவ்வந்தி, வெள்ளைச்செவ்வந்தி, மஞ்சட்
செவ்வந்தி, முட்செவ்வந்தி எனப் பலவகைப்படும்.

பிச்சி - ஜாதிமல்லிகை. சிறுசெண்பகமலர் - சிறுசெண்
பகப்பூ.

353. மய்வல் - முல்லைப்பூ. செவ்வல்லி - செவ்வாம்பற்பூ.
மயிலை - வெட்சிப்பூ. கொடிமல்லிகைப்பூ என்பர் சிலப்
பதிகார அரும்பதவுரைகாரர். இருவாட்சி - இருவாட்
சிப்பூ.
354. தும்பை - தும்பைப்பூ. அறுகு - அறுகம்புல்.
துளரம் - திருத்துளாய். பூளை - பூளைப்பூ
355. பட்டிகை - பட்டிகைப்பூ. மத்தம் - பொன்னூமத்தம்பூ.
எருக்கு - எருக்கலம்பூ
356. காந்தள் - கார்த்திகைப்பூ கூதாளம் - கூதாளிப்பூ.
காக்கணம் - வெண்காக்கொன்றைப்பூ அடம்பு - அடம்
பம்பூ.
357. பஞ்சுளில்வம் - ஐந்துவகை வில்வம்: நொச்சி, விளா,
வில்வம், மாவிலங்கு, கிழுவை என்பன. வில்வம்,
ஐடாமஞ்சி, மகாபத்திரை, ஆத்தி, நாயுருவி எனக்
காமிகாகமம் கூறுகின்றது.
358. களபம் - கலவைச்சாந்து.
359. ஏந்து இள முல்லையார் - உயர்ந்து தோன்றுகின்ற இள
மையாகிய முலைகளை உடைய பெண்கள்.
360. கண்டசருக்கரை - வெல்லம்.
364. இருவி - தினையரிந்ததாள். . இருதினை - செந்தினை,
கருந்தினை.
368. இயம் - வாச்சியம், கொட்டுவன, ஊதுவன, எழுப்
புவன, என்னுந் தொடக்கத்தன வற்றிற்கெல்லாம்
பொதுப்பெயர். பெரன் - தேமல்.
409. விக்ரமரங்கன் - சந்திரசர்மன் என்னும் பிராமண
னுக்கு உச்சயினிபுரத்து அரசனாகிய கருதகீர்த்தியினது
புத்திரியினிடத்துப் பிறந்த புத்திரன். இவன் உக்கிர
தவங்கள் செய்து காளிதேவியினது அறுக்கிரகம்

பெற்று அதனால் எக்கருமங்களை யுஞ் சாதிக்கும் ஆற்றலுடையவனானான். சாகசாங்கன் என்னுஞ் சிறப்புப் பெயரும் இவனுக்கு இக்காரணம் பற்றியே வந்தது. இவன் நெடுங்காலம் உச்சயினிபுரத்திலே அரசுசெய்து கொண்டிருந்து ஈற்றிலே சாலிவாகனாற் கொல்லப்பட்டான்.

414. கழை - மூங்கில். இழை - நூற்கயிறு.
 422. அடகு - இலைக்கறி.
 433. உடையணி - அரைமணி.
 436. கலைக்குலவரசன் - வீக்கிரமார்க்கன்; சந்திர வமிசத்தையுடையோன் என்பது பொருள்.
 448. இயல் - சாயல்.
 453. ஆர்த்தல் - ஒலித்தல், வெளுத்தல்.
 455. ஆசுறையவன் - குற்றத்தை நீக்குபவன்.
 456. காசுதை - மயிர்ச்சாந்து. அளகம் - வெண்மயிர்.
 463. புரிசூழல் - கடைகுழன்று சுருண்ட கூந்தலையுடையாள்.
 465. ஓளவை - இவர் தேனெனப் பாலெனச் சில்லமிழ் தூற்றென ஆத்திசூடி முதலாம் பல அறநூல்களைச் செய்தவர் தெய்வப்புலமை வாய்ந்த மானினியார்; தெள்ளு தமிழ் நாவலராகிய வள்ளுவர் சகோதரீ; இவர் கம்பர் காலத்தவர்.
 485. முத்தமிழ் - இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ். முதறிவு - பேரறிவு.
 487. நோன்பு - விரதம்.
 490. யாத்தல் - கட்டுதல்.

உ
அகத்திய முனிவர் அருளிச் செய்த
பிள்ளையார் கதை.

இயற்றமிழ் ஆசிரியர்
திரு. அ. க. வைத்தியலிங்கபிள்ளை
அவர்களின்
அரும்பதவுரையுடன்.

ரூபா 25/-